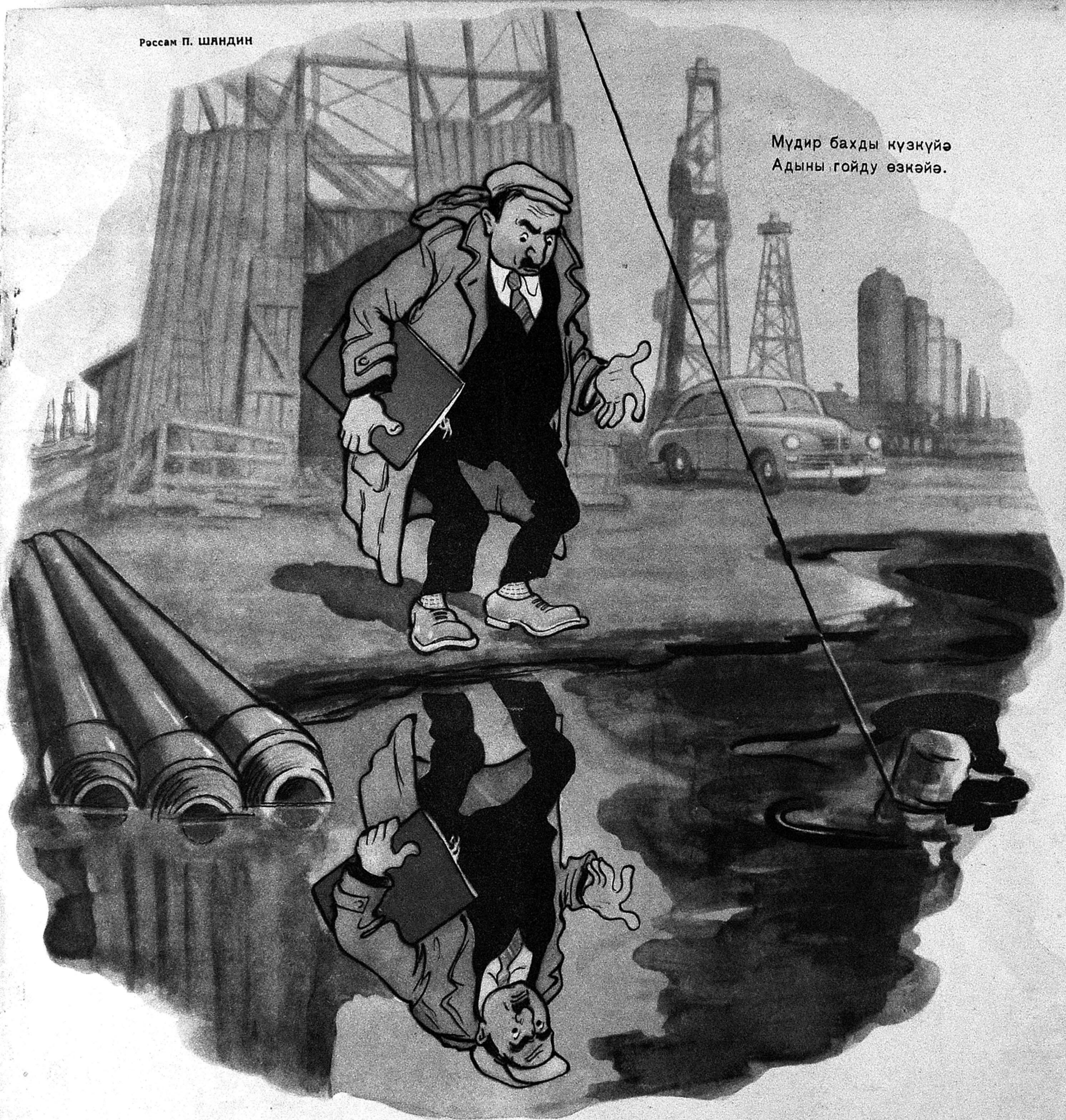

Мүдир бахды күзкүйө
Адыны гойду өзкөйө.

—Жерэсөн бу мäs'улийәтсизэлийин мäs'улийәтини ким дашыячаг?

К И Р П И

Бақы ресторандарындан биринэ наһар емэйэ кетмишдик. Хөрәкпайлаяны чағырдыг:

— Емэйэ нәйиниз вар?—дейэ сорушдуг.
— Амлет!
— Нэ этиндәндир?
— Амлети этдән биширмәзләр!—дейэ чаваб верди.

— Бәс нәдән биширәләр?
— Юмуртадан — дейиб хөрәклерин сияһысы язылмыш кағызы мизин үстүнә гойду. Орада рамштекс, бифштекс, андрикот, бефстроганов, рагу кими дүнянын мұхтәлиф дилләриндән алынмыш сөзләр язылмышды.

— Бизләрдә юмуртадан гайғанаг биширәләр!
— Элә амлет дэ гайғанаг кими бир шейди р дэ!

— Әкәр гайғанагдырса кәтир! Йох гайғанаг дейилсә, лазым дейил. Күфтә,бозбаш, кабаб, гутаб, я башга нәйиниз вар, ондан кәтир!

Хөрәкпайлаян бир гәдәр дүшүнүб чаваб верди:

— А... Билдим, сиз истәйән емәкләр Кнуянтс дөнкәсиндә тәзә ачылачаг «Азәрбайчан кулинариясы» ресторанында бишириләчәкдир.

— Наһара?
— «Азәрбайчан кулинариясы»нда.
— О нә демәкдир?
— Иә'ни Азәрбайчан хөрәйи.
— Бәс нә үчүн Азәрбайчан хөрәйинә кулинария дейирсән?
— Мән демирәм, языланы сизин үчүн охурам.

Хөрәкпайлаянла этдийимиз бу сөһбәт һеч дэ тәсадуфи дейил. Азәрбайчан хөрәйини «кулинария» эдәнләр һәят вә мәшәтимизин бир чох саһәләринә сохулмушлар.

Сиз һәр күн йүзләрлә лөвһәләрә, э'ланларә, плакатларә, этикетләрә вә башга языларә тәсидүф эдирсиниз. Бә'ән бунларын янындан саймазяна кечиб, әһәмиһәт дә вермирсиниз. Лакин элә вахт да олур ки, аяг сахлайыб охуюр, дәрин фикрә кедир, орада язылмыш сөзүн мә'насыны анламаг истәйирсиниз.

Мисал үчүн, «Баш геймләрәи э'малатханасы» сөзүнү Басин күчәсиндә бир дүканын гапысы үстүндә охуяркән тәәччүб эдирсиниз. Бу

ну анламаг үчүн баш сындырырсыныз. Һеч дә инанмаг истәмирсиниз ки, бура садәчә «папачы дүканы»дыр. Бу саһәдә Азәрбайчан сәнае шурасы системинә дахил олан артелләрин элголу лап ачыгдыр. Онлар билдикләрини эдирләр. Бақыда, һүсү һачыев күчәсиндә, (элә башга күчәләрдә дә) бир мағазанын гапысына вурулмуш лөвһәдә бу сөзләр язылмышдыр: «Бүтүн рәнкләрдә вә өлчүләрдә олан бәдди дүймә вә тоггалар үчүн сифаришләр гәбул Азәрб. сәнае шурасы системиндә әлилләрин мәшәт хидмәти а».

Бу мағазадакы сатычыдан вә она рәһбәрлик эдән шәхсләрдән сорушсаныз ки:

— Бәдди чәкмә, бәдди шалвар варыныздырмы?—Иәгин ки, сизә күләрләр. Лакин, бәдди чәкмә олмадыгы кими бәдди тогга да олмамалдыр. Русча «художественное» сөзүнүн лүғәти мә'насы «бәдди» олдуғуну бир дәфә һарада исә эшитмиш кустар тәрчүмәчи ерли-ерсиз бу сөзү ишләдир вә «нахышлы», «көзәл», «нәфис», «гәшәнк» сөзләринин әвәзинә һәр ердә «бәдди чид», «бәдди дүймә», «бәдди тогга» дейә языр.

Кимә сәнаеи артелинин бурахдыгы рәнк гутуларынын үстүндә язылмышдыр ки, «грамла эритмәк олар—бир грам бир квадратметр—дахили ишләр үчүн». Буну язанын мәсләһәтинә инансаныз, кәрәк һәмин рәнки әввәлчә габда әридиб сонра пәнчәрә вә я гапынызы рәнкләйәсиниз. Лакин бу ахмаг сөзә инанмайын, яғлы рапки очаг үстүнә гоян кими алышыб янар, эвә янғын сала биләр вә ийиндән дә бир һәфтә отурмаг олмаз...

Һизами вә Гогол күчәләринин тининдә ачылмыш ени мағазанын лөвһәсиндә «Пәһриз әрзагы» дейә бир сөз язылмышдыр. Сорағлашандан сонра мә'лум олур ки, бурада һәкмин мәсләһәти илә пәһриз сахлаян адамларә хүсуси әрзаг сатылыр. Лакин элә орадача «әт вә гуш ярымфабрикаты» сөзүнү охуянда адам лап чаш-баш галыр. Әввәлә «ярымфабрикат» нә демәкдир? Сонра да ки, әкәр бурада әт дә, яғ да, пендир дә, сүд дә сатылырса, бәс пәһриз әрзагы һансыдыр?..

«Сосискаһана», «Хашһана», «Дез вәсаитләри», «Патентли вәсаитләр», «Гогол печен'е гаһнади», «ВВГА БҮРОСУ», «Джыз-бызная» кими

лөвһәләрдән данышыб сизә баш ағрысы вермәк истәмирәм, анчаг ону демәк истәйирәм ки, мәркәздә вәзийәт белә икән, районларда нечә олдуғуну баша дүшмәк чәтин дейилдир.

Бә'зи идарәләрдә бу мүнүм мәсәлә илә чидди мәшгул олур, ичтимай ерләрдә асылачаг лөвһәләрин, шуарларын, э'лан вә дикәрләринин дәрин сияси әһәмиһәтини вә тәрбийә тәсирини анлайырлар. Бә'зи идарәләрдә исә әксинә, һеч мәшгул олмурлар.

Мәсәлән: Азәрбайчан електрик дәмир йолу вағзалы кими һәр күн он минләрлә адамын кәлиб-кетдийи ердә дил мәсәләсинә олан мүнәсибәт тамамилә башга чүрдүр. Бурада тәһрифә йол верилмәсин дейә азәрбайчанча э'лан вә лөвһәләри ләғв этмишләр.

Даһа доғрусу, тамамилә ләғв этмәмишләр. Мисал үчүн, електрик дәмир йолу вағзалында бүтүн э'ланларын тәрчүмәсини бирчә лөвһәйә топлайыб әл-аягдан узаг ердә асмышлар ки, иш рәсмиһәтә дүшәндә «биз вәзифәмизә еринә етирмишик» дейиб яхаларыны гыраға чәксинләр.

Көрәсән Бақы шәһәр ичрайиә комитәсиндә бүтүн бу савадсыз лөвһәләр үчүн мәс'улийәт дашыян бир адам вар я йох? Әкәр йохдурса, наһаг. Олмалыдыр!.. Әкәр варса онда бу адамдан хаһиш эдирик бизә чаваб версин: «сифаришләр гәбул олунур вә истә'мал олунур» нә демәкдир? Русча «стекло» сөзүнү нә үчүн «жижә» тәрчүмә эдирләр.

Идарәләрин гапысындан, дүканынын үстүндән асылмыш лөвһәләр савадлы вә нәфис язылмалыдыр. Әкәр биз күлүш вә истәһза доғуран лөвһәләрин мәзмунуну бир-бир бурада язсаг, еримиз чатмаз. Она көрә дә, Бақы шәһәр ичрайиә комитәсинин мәс'ул ишчиләриндән хаһиш эдирик, өзләри кәзиб бахсынлар, охуюб доюнча күлсүнләр вә... көтүрүб атмағы, савадлысы илә әвәз әтмәйи яддан чыхармасынлар!

Һәр күн минләрлә вәтәндашынын охудуғу лөвһәләр, э'ланлар, этикетләр вә башга «ики кәлмәлик» язылар дәрин сияси вә тәрбийәви әһәмиһәтә маликдир. Белә бир мүнүм иши савадсыз адамларын ихтиярына бурахмаг олмаз.

Г. МӘММӘДЛИ

Россам нәчәфгулу

— Ерләрдән шикайәт кәлир ки, онлара чох мәктүб көндәририк.
— Намысыны йығ бир пакәтә, гой сайы азалсын!

ГАРМОНЧУ МОЛЛА МҮЗЭФФЭР

Бир вахт вар иди Нахчыванда «гармончу Мүзэффер кимдир?» дейиб сорушанда һамы ону бармагла көстәрирди. Мүзэффер: ейән, ичән, тойларда, ресторанларда, гәляналты дүкандарында, һәтта ери кәләндә колхоз базарынын лап ортасында гармончу дөшүнә басыб сызылдадан бир оглан иди. О, араг ичәнләре кеф вериб өзү дә кеф чәкәрди. Амма, инсафла демәк лазымдыр ки, онун кими гаш-көз ойнатмағы, эда чыхармағы вә зүчзүмә эдиб гармон чалмағы һеч ким бачармазды.

Мүзэффер бахыб көрдү ки, биринин габагындан әлли грам араг көтүрүб ичмәклә, ө биринин бошгабындан бир лоҗма эт емәклә күлфәт сахламаг олмур. Габагда гыш кәлир гылынч кими. Элә бир иш тапмаг лазымдыр ки, әвдә яғ да олсун, говурма да, һәтта үстәлик беш-алты шүшә араг да сахлансын.

Мүзэффер чох фикирләшди, әтрафына бахды, көзү Нахчыван гәбристанлыгына саташанда элә бил көйдән она хәбәр вердиләр:

— Ай Мүзэффер нә дурмусан, өзүнү вер гәбристанлыга, сәни һе'мәтлә гани эләйим!

Мүзэффер бир һәфтә көздән итди, өзүндән, өзкәдән бир ләббадәфасон палтар тапды, саггалы бурахды ки, гой узансын, элине тәсбәһ алыб додагалты вирд охуя-охуя өзүнү верди гәбристанлыгдакы имамзәдәйә.

— Төвбә, әттөвбә!—дейиб башлады һәр күн имамзәдәйә зиярәтә кәләнләрин габагында намаз гылыб ибадәт эләмәйә. Ондан сорушдулар:

— Ай Мүзэффер бу нә кәләкдир?

Деди:

— Кәләк-зад йохдур, даһа мән төвбә эләмишәм, һәр шейдән, һәр чүр фисги-фүчүрдән эл чәкмишәм. Чахыр ичмирәм, гармон да чалмырам, арвад-ушағымы башыма йығыб өзүмү имамзәдәйә дәхил салмышам. Олмушам бурала мүчавир; аллаһ да мәнним күнаһларымдан кечиб.

Мө'минләр Мүзэфферин андына инаныблар. Анчаг бир күн намаз гыларкән онун чибиндәки чахыр шүшәсини көрүб шәкк эдибләр. Кәлиб мәсчид молласындан сорушублар ки, чибдә чахыр шүшәси илә гылынан намаз батилдир я йох?

Молла дейиб:

— Шүшә долу иди, я бош?

— Долу.

— Мүсәлман чахыры иди, эрмәни чахыры?

— Орасыны билмирик, анчаг шүшәнин үстүндәки кағызда «Нахчыван» сөзү язылмышды.

— Иншаллаһ ки, мүсәлман биширән чахырдыр. Ичәндә көрмәмисиниз ки?

— Хейр.

— Иншаллаһ ки, ичмәк үчүн алмайыб!—дейә молла мө'минләри хатирчәм эдиб, йола салмышдыр. Инди молла Мүзэфферин кефи көк, дамағы да чағдыр. һеч ким онун мүгәддәслийинә шәкк кәтирмир. Мәһәррәмлик дәскаһында азы он ики мин манат пул йығыб, аллаһ бәрәкәт версин нәзири олан мө'мин бәндәләрә! Онларын арзусу үрәкләриндә галмасын. Нечә ки, Мүзэфферин арзусу үрәйиндә галмыр. Инди һәр кечә онун эвиндә кеф мәчлис гурулур. Күндүз йығылан пуллар вә нәзириләр, кечә араг сүфрәсинә дүзүлүр.

Нахчыванда милис вә прокурор ишчиләринә дейәндә ки:

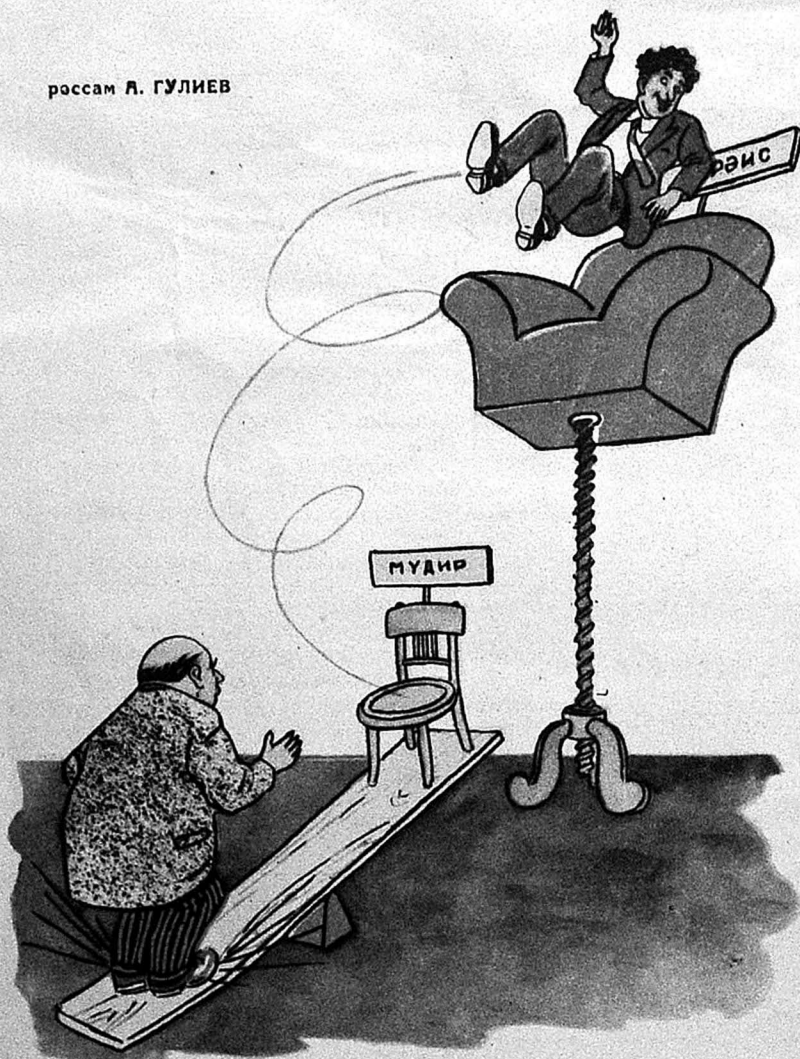
— Ай балам, сиз ки, бу Мүзэфферин чикинә дә бәләдсиз, бикинә дә, сиз нечә разы олурсунуз ки, о, күнүн күнорта чағы авам чамааты көз габагында союб чапыр.

Онлар дейиб:

— Йох, сиз дейән гармончу Мүзэффер өлдү. Бу мүгәддәс молла Мүзэффердир. Аллаһын мө'мин бәндәсидир. Горхуруг сөз дейәк, онун араг шүшәси бизим белимиздән вурсун, бизә гәним олсун!

Горху ки, вар баша бәладыр...

М. НҮСЕЙН ОҒЛУ

—Веркечов ишдән көтүрүлдү.

ЕВЛАҒА МҮХБИР КӘЛИБ

Ислам Гасымов Евлах мейманханасына кириб амиранә сәслә сорушду:

— Нөвбәтчи кимдир?

Язы столунун далында отуран оглан чәлд аяға галхараг чаваб верди:

— Мәнәм, бизә көрә гуллуғ?

— Мән мәркәздән кәлмишәм, өзүм дә мүхбирәм. Тез олун гонаг отағыны ачын, динчәләчәйм.

— Мүхбирлик вәсигәнизи верин көрүм!

Вәсигә сөзүнү эшидәндә элә бил Ислам Гасымовун бөйрүнә ийнә батырдылар. Диксинди, истәди Нахчыван механазасия мәктәбиндә мүәллимлик вәсигәсини, я да Кировабатда кәнд тәсәррүфаты институтуна имтаһан вермәйә кәлмәси һаггындакы э'замийә вәсигәсини көстәрсин, көрдү бунларын һеч бири мәркәзи гәзет мүхбирлийинә охшамыр. Өзүнү сындырмады. Нөвбәтчинин үстүнә гышгырмаға башлады.

— Вәсигә нәдир? Сәнә ким ихтияр вериб ки, мүхбирдән вәсигә

истәйәсэн? Гоярам сәни гәләмин учуна фел'етон эләйиб язарам гәзетә! Билдин?

— Билдим, анчаг вәсигәнизи көстәрин!

Ислам Гасымов нә гәдәр һәрбәзорба кәлди, элини стола дөйдүсә дә бир шей чыхмады. Мейманхана нөвбәтчиси онун һай-күйүндән горхмады.

— Бу саат сәни райкома чәкәчәйм! Ишдән говдурачағам!—дейә Ислам һирслә гапыны чырпыб байыра чыхды, мейманханадан бир гәдәр араланыб даянды вә нә дүшүндүсә кери гайыдыб мүәллим олдуғуну демәйә мәчбур олду:

Нөвбәтчи деди:

— Йолдаш мүәллим! Шакирд ялан данышанда, башгасыны горхуанда, өзкәсинин адындан истифадә эдәндә онун дәрсинә нечә гиймәт вермәк лазымдыр?

Мүәллим Ислам Гасымов нөвбәтчинин ади суалына чаваб вермәйә сөз тапмады...

Х. МҮТӘЛЛИМОВ.

Бачы гызы

Бир дәфә мүдиримиз яхынлашыб деди: сән, Мәбадә Зәрифәйә ачыглы сөз дейәсэн! О бачымын гызыдыр, эзиздир дайысына, Элә сөз данышма ки, гызын үрәйи сына.

Мәктәбдән тәчрүбәйә апармышдылар бизи. Ширин сөһбәт эдирди дайы вә бачы гызы. Өйрәндим ки, мүдирин сөһбәти «ади» имиш. Бачы гызы дедийи кизли арвады имиш.

Фикрәт ГОЧАЕВ

- Тракторлары нә вахт тә'мир эдәчәксиниз?
- Пайыз шумуна башлаянда.
- Бәс шума нә вахт башлаячагсыныз?
- Тракторлары тә'мир эдәндә.

ДУШУБ ЭШГИН БӘЛАСЫНА...

«Әзизим А!
Күчәдә сәни көрән кими үрәйимә титрәтмә дүшдү. Бир көнүлдән мин көнүлә сәнә вурүлдүм. һагг ашигләри кими кечәләри ята бил-мирәм. Сәдәфли сазым олмаса да әлимә нә кәлди дөшүмә басыб охуюрам.

Дүшүб эшгин бәласына,
Кәзирәм бойлана-бойлана.

Билрәм өзүн дә иш ахтарырсан, бирчә дәнә «Һә» де, көтүрүм телефону кимә истәсэн зәнк вурүм, сәни ишә дүзәлдим.

Әтәрәфи Варташен район партия коми-тәси тәшкилат шө'бәсинин мүдирә вә сә-нин эшгиндән диванә олүб чөлләрә дү-шән **ҺӘСӘН МУСТАФАЕВ**.

Һагг ашиги мәктүбү пакетә гоһнда арвады сорушду:

— Киши, бу «А» кимдир?

Һәсән чымхырды.

— Арвадсан, арвад иши илә мәшғүл ол! Бил-мирән ки, «А», әлифбанын биринчи һәрфидир. Һәсән Мустафаев, мәктүб, яғлы дил вә вәзи-фә васитәсилә «А»ны әлә алыб бир мүдләт

әйш-ишрәтә мәшғүл олду. О, бир күн күчәдә «Ж» ады гыза раст кәлди. Тез йолун гыра-ғындакы гоз ағачындан бир будаг кәсәрәк саз эләйиб дөшүнә басды. Көрәк нә деди:

Эшг диванәсийәм, зүлфун олүб зәнчирим,
Кәл нәнәм гурбан, гайнанам гурбан!

«Ж» деди:—Әкәр һагг ашигисәнсә, мәни ер-ли сәнае комбинатында бир яғлы вәзифәйә дү-зәлт, сонра данышарыг.

Буну эшидән һәсән Мустафаев, чәлд каби-нетә кәләрәк телефонун дәстәйини көтүрдү. Ер-ли сәнае комбинатынын директоруна нечә әмр этдисә, ики саатдан сонра «Ж» ишә дүзәлди вә һәсән Мустафаев дә ени чананына говушду.

Арадан чох кечмәди, һәсәнни көнүл гушу ин-ди дә «Ж»дән учуб «Р»нын чийинә гонду. «Р»нын сүзкүн бахышлары, ох кими кирпиклә-ри, һилал гашлары һәсәни ериндән ойнатды. О, гызын гаршысында диз чөкәрәк деди:

— Мән сәнин эшгиндә бәләлар чәкирәм
Һәр заман!

Гыз деди:

— Әкәр мәни «Бир май» артелиндә ишә дү-зәлтсән нә сән бәлә чөкәрсән, нә дә мән.

Һәсән чәлд әл атды телефонун дәстәйинә, не-чә зәнк вурдуса гыз һәмни саат уча-уча кәлиб гонду «Бир май» артелинин идарәсинә. һәмни күндән һәсән Мустафаев дә камына чатды. Ин-ди о, кабинетиндә отуруб фикирләшир вә де-йир: «Ая нә үчүн кечмиш заманларда һагг ашигләри дәли-диванә олүб чөлләрә дүшүрдү-ләр? Мәкәр ағыллары кәсмирдими ки, телефо-нун дәстәйини көтүрүб я ерли сәнае комбина-тына, я да артелләрдән биринә зәнк вурмагла вүсала чатмаг олар. Даһа бунун үчүн чөлләрә дүшмәк ләзым дейил».

Г. СҮЛЕЙМАНОВ

АҒАЧЛАРЫН ШИКАЙӘТИ

Алма, палыд, шам ағачы һал илә,
Эйләдиләр әрзи бу минвал илә.
Башлады әввәлчә сөзә Шаһпалыд,
Чәкди үрәкдән янараг аһ Палыд:
— Чанлы иди, зорба иди балдырым,
Сындыра билмәзди мәни илдырым.
Инди кифайәтдир әсә бир күләк,
Титрәйчәкдир бәдәним сүбһәдәк.
Алма ағачы она верди чаваб:
— Дүздү бүтүн сөйләдийин әй чәнаб.
Мән языг һеч охшамырам алмая,
Үч будагым я гала, я галмая,
Шам ағачы кәлди фәган әйләди:
Һамысынын бағрыны ган әйләди:
— Әлли илин хәстәсини кечмишәм,
Сапсарыям, санки зәһәр ичмишәм...
Йол гырағында бу сөзү бир шитил
Тез эшидиб кәлди яхын, ачды дил:
— Сиз,—деди—дөврәнынызы сүрмүсүз,
Кейф эләйиб, дәһрдә күн көрмүсүз.
Биз нә эдәк ки, кечән ил яш идик,
Дүз ики мин гырх ики йолдаш идик.
Бахмадылар, галмайыб һеч ярымыз,
Әксилиб он беш дәфә мигдарымыз.
Ағраном оған о кедәндир келиб,
Әкдийи күндән дә бизи тәрк эдиб
Сөйләдиләр вар бу ишин гайдасы:
Әрзә язын, тез етишәр файдасы,
Йүз дәфә яздыг азы исполкома,
Эйләмәди кар язы исполкома.
Ил узуну боллуча сөз вердиләр,
Әрзәмизи архивә көндәрдиләр.

Айдын ҺҮСЕЙНЗАДӘ

Горхмурам

Сөйкәйәрәм архамы амбара мән
Әлли мүрә иш көрүрәм, горхмурам!
Дал гапыдан кизли чыхан маллары
Һәддини кечмиш көрүрәм, горхмурам!
Сәдримизин гейзини чох вахт олур
Үстүмә тутмуш көрүрәм, горхмурам!
Мән беләйәм: уста гумарбаз кими
Шеш көрүрәм, беш көрүрәм, горхмурам!
Маллары амбардан эритдикчә мән,
Гарнымы шишмиш көрүрәм, горхмурам!
Бә'ән олур ишдә—кәбаб бир яна
Янды тамам, шиш көрүрәм, горхмурам!
Амма бу горхмазлыг илә доғрусу
Олмуш адым чүнки дүкан оғрусу.
Һарда мүфәттиш көрүрәм, горхмурам!
Фикрини тәфтиш көрүрәм, горхмурам!
Горхмурам! Горхмурам! Горхмурам!

Һүсейн ҺҮСЕЙНОВ

Бәйәнмәз

Әркәйүн бөйүйүб бә'зи чаванлар,
Әйрийә дост олар, дүзү бәйәнмәз.
Руһу ганадланар чаз чалынаркән...
Ашыга хор бахар, сазы бәйәнмәз.

Әйнинә бир узун пенчәк дә кейәр,
Кәләнин-кәләнин далаңча дейәр.
Сүфрәниз башында отуруб ейәр,
Күчәйә чыханда сизи бәйәнмәз.

Хәтринә дәйдинми, чыхар өзүндән,
Таныш да, билиш дә дүшәр көзүндән.
Дөнәр илгарындан, дөнәр сөзүндән,
Кәсдийи чөрәйи, дузу бәйәнмәз.

Нәриман ҺӘСӘНЗАДӘ

МАЛ КЕДИР— ТӨҮМӨТ КӨЛИР

Ағдам району чохсәнәтли артелин сәдри Хәлил Шүкүровун кабинетиндә енә дә галмағал башланды.

— Дейин көрүм дашы нарадан оғурламысыныз,—дейә Хәлил Шүкүров элини стола чырпа-чырпа гаршысында даянан шоферләрә ғышгырды. Шоферләрән бири үрәкләниб чаваб вермәк истәди:

— Ай йолдаш сәдр...

— Кәс! Мән сәдр олдуғуму сән демәмиш дә билирәм; бу дашы нарадан оғурладығыныздан данышын!..

Шоферләр нә исә демәк истәйирдиләр, анчаг чәсарәт әтирдиләр. Хәлил Шүкүров катибини вә тәфтиш комиссиясынын сәдрини янына чагырараг деди:

— Әмр язын ки, 1956-чы ил сентябрын икинсидә артелин шоферләри даш оғурлаяраг часном образом сатмагла мәшғул олмушлар.—О үзүнү шоферләрә тутду:

— Сиз элә говум ки, бурада изиниз дә галмасын. Яхшысы будур тәгсиринизи бойнузуз алын! Дейин ки, оғурламышыг, вәссалам...

Шоферләрән бири нәсарәтә кәлиб деди:

— Бәли, йолдаш сәдр оғурламышыг.

— Нә үчүн? Сизә ким ихтияр вериб ки, һәкүмәтин дашыны оғурлайысыныз?

Шофер даһа да чәсарәтләнди:

— Йолдаш сәдр, көрдүк ки, сиз артелин һәм дашыны, һәм әһәнкини, һәм дә тахта-шалбаны һәйәтинизә дашытдырыб өзүнүзә әв тикдирисиниз вә һеч кәс сизә күлдән ағыр сөз демир. Биз дә сиз кедән йолла кетмәйә башладыг.

Буну эшидән сәдр сусараг ериндә отурду. Бир гәдәр фикирләшәндән сонра катибинә үз тутду:

— Әмри дәйишдир! Яз ки, «оғурлуғ әтдикләринә көрә шоферләрә шидәтәли төһмәт э'лан эдирәм!». Һә, кедин! Бир дә бу сөзләри башга ердә данышмайын!

Бу әһвалатдан бир нечә күн сонра енә дә Хәлил Шүкүровун кабинетиндә галмағал башланды. Бу дәфә аяггабы сехиндә он үч чүт оғурлуғ чуст тутулмушду. Хәлил Шүкүров енә юмруғуну стола дәйүб оғурлары һәдәләйирди:

— Говачағам, һамынызы говачағам. Мәһкәмәйә верәчәйәм. Бу чустлары нә үчүн кизләтмисиниз?..

Тәфтиш комиссиясы чағырылды, акт бағланды, чинайәткарлары ишдән говмағ үчүн катибә әмр язмағ тапшырылды.

Чинайәткарлар бир-биринин үзүнә бахыб нә исә ишәрә әтдиләр. Онлардан бири яхына кәлиб деди:

— Йолдаш Шүкүров, бу тәк бизим башымызда көрүнмәйиб һа... Нийә бизи данлайырсан? Кечән ил һай салдыныз ки, дәрзи сехини ярыблар, отуз метр коверкот вә башга парча апарыблар. О сехдә һәр күн рәсмийәтә салынмамыш кизлин тикилиб сатылан палтар һаггында нечә дәфә акт язылыб? Метал сехиндә он әдәл оғурлуғ газан, ики оғурлуғ сәнәк ашкара чыхарылыб. Әһәнк яндыранлар һәр дәфә нечә гую әһәнк бишириб хәлвәт сатырлар. Бунлар һаггында нә өлчү көтүрмүсүнүз ки, бизи көзүмчыхдыя салырысыныз? Сиз һәмшишә бизә ата олмусунуз; нә эләмишик тәгсиримиздән кечмишиниз, инди нийә белә тәрслик эдирсиниз?..

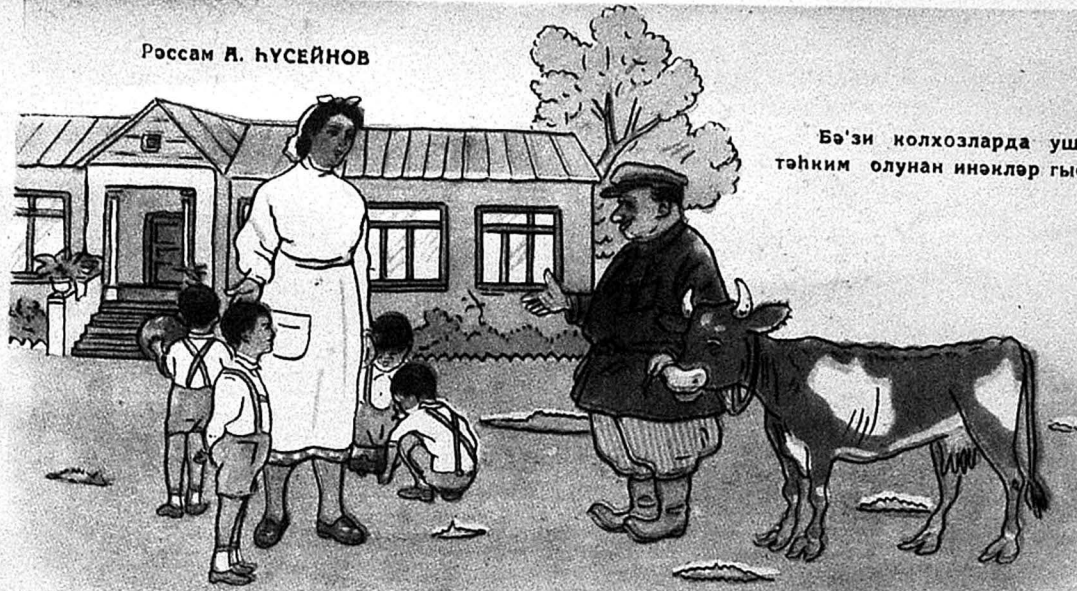
Сәдрин үрәйи көврәлди; бир тәфтиш комиссиясынын актына бахды, бир дә гаршысында даянан доста-таныша вә күлүмсәйиб деди:

— Нейләйим, өзүмүнкүсүнүз. Юхары түпүрүрәм быг, ашағы түпүрүрәм саггал; яхшы, ди дурун кедин!.. Сизә дә шидәтәли төһмәт э'лан эдирәм. Бир дә белә-белә ишләрлә мәшғул олмайын һа!..

— Көз үстә, аллаһ сәни бизим үстүмүздән әксик эләмәсин!..

Беләликлә, артелин амбарларындан, сеһләриндән әксилән малларын әвәзиндә әмр дәфтериндә төһмәтләрин мигдары артыды.

М. ГАРЯКИНЛИ

Бә'зи колхозларда ушаг бағчаларына төһким олуан инәләр ғысыр олур.

—Бу инәйи багышлайырам бағчая, ушаг лара сүддән корлуғ вермәйин!
—...?

Һәр дәрдин дәрманы бу гутудалыр. Кечмишдән, кәләчәклән хәбәр верирәм. Эвиндән инчийән, арвадындан күсән, яр йолу көзләйән яныма кәлсин!.. Имтаһана кедән, базара мал кәтирән, гүрбәтдә адамы олан наүмид гайытмаз... Учуз, бирчә маната. Кәлин, бәхтинизи сынайын!

Өзүнү әлил көстәрмәк үчүн голтуғ ағачына сөйкәнән киши, бармағларынын үстүндә сахладығы дәннә сичаныны юхары галдырыб мейдан ғызышдырылды.

Онун әтрафына хейли адам топлашмышды. Чаван ғызлар, оғланлар, яшлы кишиләр, гадынлар пул вериб, мәтбәдә чап олунмуш ики бармағ бойда кағызлары алып, кәнара чәкилирдиләр.

— Кәл, кәл ай вәтәндаш! Учуз, бир манат!

Орта яшлы бир гадын адамларын арасындан манатлыгы фалчыя көстәрди:

— Ай гардаш, мәнчийәзин дә фалына бах!

Фалчы сичаны гадына тәрәф узадыб деди:

— Сичаным, бир манаты ал, башыны гутуя сал, бир кағыз чыхар, вер бу ганыгара бачыя!.. Гой оху-уб үзү күлсүн!..

Сичан, саһибинин дедийинә эмәл эләди... Гадын бир кәнара чәкилиб кағызы ачды: «БИР ӘЛИНДӘ ИКИ ГАРПЫЗ ТУТМА ҺЕЧ КӘСИН ИШИНӘ ХАЛАЛЛЫҒ ГАТМА, ӨЗҮНҮ КӨЗЛӘ КӘЛӘЧӘЙИН ЯХШЫ ОЛАР».

Гадын чийинләрини чәкди.

— Гәрибәдир,—деди.—Мән кимин ишинә хәләллик гатмышам, нечә йә'ни гарпыз!.. Бу ки, адам алдатмағ олду!..

...Фалчы узадылан манатлары алып чибинә басыр вә тәкран эдирди:

— Кәләчәйиниздән, кечмишиниздән хәбәр верирәм!..

Тинин башындан милис нәфәри көрүндү. Чаван оғлан деди:

— Фалчы гардаш, өзүнү йыгышдыр, милиционер кәлир!

Фалчы сичаны бир аз да юхары галдырыб тә'рар эләди:

— Кәлин, кәлин, бәхтинизи сынайын!

Милис нәфәри фалчыя яхынлашды.

— Сәни көйдә ахтарырдым, ердә әлимә дүшмүсән!—дейиб элини

белинә апарды вә чибиндән бир манатлыг чыхарыб фалчыя узатды:

— Ал манаты, мәнним дә фалыма бах!

Сичан гутудагы кағызлары ийләйиб диши илә бирини чыхартды, ерә селды. Милис нәфәри әйлиб кағызы көтүрәндә фалчы да онун вердийи манаты өзүнә гайтарды.

— Өзүмүзкүләр үчүн пулсуз бахырыг!.. Милис нәфәри кағызы охуду:

«БУРАХ БУ ИШИ ҺАНСЫ КИ БУ СААТ СӘНӘ ДАЙИЛЛӘР ОНДАН СӘНӘ ЧОХ ПИСТИКЛӘР ЯЛАНЧЫЛЫҒЛАР ТУТУ ИШИНИ ЭЛӘ ҺӘНЧӘРИ О ИШДӘН АЗАД ОЛАРСАН».

О, күлүмсәйәрәк йолуна давам әтмәк истәйәндә фалчыдан наразы галан гадын она янашды:

— Йолдаш милиционер, бу фырылдагычыдыр. Нийә тутмурусуңу?..

Милис нәфәри күлдү вә башына топлашанлар деди:

— Ай чамаат, көрүн сиз аллаһ бу нә данышыр?.. О, языг нейләйиб ки, ону тутаг?!.. Трамвайдан келә-келә дүшмәйиб, күчә һәрәкәти гайдаларыны поймайыб.

Башга бир оғлан дилләнди:

— Бәс бу чүр ишлә мәшғул олан фырылдагычы дейил?..

— Йох, Әтага чәдди йох... Мән өзүм бу кишини чох тутуб идәрәмизә апармышам. Адыны дәфтәрә языб бурахырлар, сичанла фала бахана статя йохдур.

Милис нәфәри узаглашды. Фалчы енә ғышгырмага башлады:

— Узаглашмайын вәтәндашлар! Учуз, бир манат!... Бәхтинизи сынайын!..

☆

Бу әһвалат уйдурма дейил. Дуванны гәсәбәсинин 8 нөмрәли эвиндә яшәан Министерски Серкей Семёнович узун мүддәтдир ки, шәһәрин мүхтәлиф күчәләриндә дәннә сичаны васитәсилә фала бахыр. Милис нәфәрлери бир нечә дәфә ону тутуб Бакы шәһәр Милис идәрәсинин «гәбуләдичи вә пайлайычы» мәнтәгәсинә апармышларса да, бу чүр фырылдагычылар үчүн чинайәт мәчәлләсиндә маллә тапылмадығына көрә ону мәс'улийәтә алмамышлар?!.

М. ЧАҺАНКИР

— Кишинин мөһарәтинә бах, пивө кружка-сындан мүчүрү чыхарыр.

— Нә бөйүк ишдир ки!.. мәним кишим пивө кружкасындан икимәртәбәли эв чыхарыб, ичи долу Рига мебели.

ПЕНДИРИ ЯВАН ЕМӘЗЛӘР

Пушкин районундакы сүд заводунда белә бир әһвалат олуб. Назирликдән кәлән ики нәфәр нүмайәндә бу заводу кәзәркән күнчә гоюлмуш долу зәнбил нәзәри чәлб эдиб. Зәнбилә баханда көрүбләр ки, бир газан яғдыр, дөрд-беш кило да пендир.

Заводун сүд устасы Степаняндан сорушублар:

— Зәнбил киминдир?

— Бошу мәним!

— Газан киминдир?

— Бошу мәним.

— Бәс долусу киминдир?

— Долусу заводун.

— Нә илә сүбут эләйрән?

— Бу чанымы гәбрә гоясыныз дүз дейрәм.

Нүмайәндәләр анда инаныб, Степаняна тапшырыблар ки:

— Нушик Абкаровна! Чан сәнин, чан завод эманәти, ишлә!..

Степанян да ишләйиб... Август айынын орталарында завод йохланан заман мә'лум олуб ки, Степанян сәккиз айда 5 тон 40 килограм пендири яван-яван ейиб...

Инди Пушкин районунда сөзарасы дейрләр:

— Ялан сөздүр, пендири яван емәк олмаз. Көрәсән нә илә ейиб ва ким илә ейиб?..

Мкртыч КОРИОН

БҮЛБҮЛ

— Нә үчүн гәфәсә салыбсыз мәни?

Бу дәмир мәнбәсә салыбсыз мәни?

— Гәфәсдә олмасан бил ки, бирчә ан Сәни парчалаяр, тез ейәр Мәстан.

Бүлбүл чаваб верди:—Әкәр беләсә, Пишийи сиз тутуб салын гәфәсә!

Тәрчүмә эдәни Тофиг МҮТӘЛЛИБОВ

СӘН НИЙӘ АМБАРДАР ДЕЙИЛСӘН?

Енә дә курултулу бир сәс күчәни бурүдү... Пәнчәрәләрин шүшәләри ләрзәйә кәлди. «ГАЗ-51» маркалы йүк машины нәрилдәйә-нәрилдәйә кәлиб гапынын ағзында даянды. Гоншу ушаглары кими һөрмәт мүәллимәнин гызы Сәмайә дә күчәйә йүйүрдү.

— Я аллаһ де!

— Я аллаһ,—дейә «ЗИС» союдучу чиназыны юхары мәртәбәйә галдыран биркә сәс учалды.

— Аллаһ де, эдә галдыр...

Сәс-күйдән һайәтин сүкуту позулду. Енә дә ени шей кәтирилди-йини дуйан гоншуларын марагы артды. һамы балкона вә пәнчәрә габагына долушду. һөрмәт мүәллимә дә балача гызынын архасынча дәһлизә чыхды. Бирдән дәһлизин гапысы тайбатай ачылды. Гоншусу Түкәзбан хала адамларын арасындан чәлд кечиб отағын гапысыны ачды, севинч вә һайәчан ичәрисиндә:

— Бурая, бурая,—дейә йүкүн ағырлығындан тәнкнәфәс олмуш адамларә мәнзилин йолуну кәстәрди. Белә һадисәләрә алышмыш мүәллимә отагына гайыдыб гапыны өртмәк истәйәндә, балача Сәмайә онун үстүнә йүйүрдү. Ана гызын бөйүк бир тәләбатла кәлдийини дәрһал дуйду. Сәмайә гаш-габагыны салламышды, анасынын дизләрини гучаглады вә:

— Сән дә ал!—дейиб аягларыны ерә дөйдү.—Көр нечә дә гәшәнкдир, лап екадир, элә дә яхшыдыр ки, кәдәк, кәдәк, сән дә ал!—О, анасынын әлиндән тутуб гапыя тәрәф дартды. Ана күлүм-сүндү. Ашагы әйлиб гызынын дағыныг сачларыны сығаллады.

— Алачағам, лап екасини алачағам,—дейиб ону сакит этмәйә чалышды. Сәмайә аягларыны ерә даһа да бәрк дөйдү. «Бәс һачан?»—дейә суал яғдырмаға башлады.

— Язда!

Гыз додагларыны бүздү, үз-көзүнү даһа да пис туршутду. Янагларыны анасынын әлинә сүртдү, кирпикләрини дөйә-дөйә явашчадан пычылдады.

— Йох, язда истәмирәм, мән элә инди истәйирәм!

— Ахы инди һамысы сатылыб гуртарыб, мағазаларда һеч бири дә галмайыб.

Сәмайә әтираз этди.

— Галыб, лап чох галыб. Сән дә Түкәзбан хала кими артыг пул версән тапарсан...

Гоншу амбар мүдири оландан бәри, һөрмәт мүәллимәнин эвиндә белә сөһбәтләр чох тез-тез олу-ду. Сәмайә һәр күн гоншуда ени вә гәрибә шейләр көрдүкчә бөйүк бир тәләбатла анасынын бөйрүнә гысылыр, эвләриндәки көзәл шейләр онун көзүнә рәнксиз вә өлкүн көрүнүрдү; «сән дә ал!»—дейә тә-кид әдирди. Анчаг ону да демәк ләзимдыр ки, гоншунун еничә алдыгы халылар, халчалар, сервиз-ләр, бүллүр габ-гачаглар һеч бири гызы бу гәдәр марагландырма-мышды. Ди кәл ки, радио чиназы «Мир», телевизор «Луч», үзү ишылдаян Рига мебели ағлыны апарырды. Бу дәфә дә «ЗИС» союдучу чиназыны көрәндә «ал, вәс-салам!»—дейиб анасынын әтәйин-дән мөһкәм япышды.

— Дедим алачағам, баша дү-шүрсәнми?

— Элә һей дейирсән алмырсан, бәс һачан?!

— Язда, дәрсләр кәсиләндә, мә-зунийәтә чыханда пул алыб һа-мысыны сәнә хәрчләйчәйәм.

Сәмайә нә исә фикрә кедән ки-ми олду. Сонра әтирас долу нә-зәрләрилә анасына бахыб көзлә-рини дөйдү.

— Бах, һеч Түкәзбан халанын әри мә'зунийәтә чыхмыр?!

Һөрмәт мүәллимә аз гала «он-лара сәрф әләмир» дейчәкди, бир-дән сөзүнү дөйишди.

— О, амбарда ишләйир, мән исә мәктәбдә. Инди баша дүшдүнмү?

Сәмайә башыны ашагы салды. Бу дәфә нә исә дәрин фикрә кет-ди. Язы мизинә янашды, карандаш көтүрүб ағ кағыз үзәринә бир не-чә чизки чәкмәйә башлады. Бу мәсләһәтләрә гызынын гане олду-гуну күман эдән ана сөһбәти тәзә-ләмәди. О бири отаға кечмәк ис-тәди. Бу заман гыз она гәрибә бир суал верди:

— Сән нийә амбарчы дейилсән?

Һөрмәт мүәллимә тутулду, бир-дән-бирчә чаваб верә билмәди.

— Мән?—дейиб дурухду.

Ахыр заманлар мүәллимә тез-тез белә һаллар кечирирди. Гызы она чох әмайиб суаллар верирди. «Нийә Түкәзбан халанын ишләри-ни башгасы көрүр? Башыны гул-лугчу нийә дәрәйир? Нә үчүн дыр-нагларыны гуллуғчу тутур? Аяг-габыларыны нийә өзү кейә бил-мир? Нә үчүн һара кетсә гапыя машин чағырыр?»—Мүәллимә чох чәтинликлә вә бир нечә гураш-дырма сөзләрә чаваб вериб яха-сыны гуртарырды. Амма бу дәфә «сән нийә амбарчы дейилсән?» суалыны эшидиб удгунду.

— Ахы мән амбардарлыг бачар-мырам?!

— Нечә бачармырсан? Өзүн мү-әллимәсән, өзүн дә дейирсән ба-чармырам? Бәс сән институт гур-тармысан,—дейә нә исә гыз дода-галты килейләнди. Мүәллимә мү-бәһисәни узатмады. Стулу чәкиб гызын янында отурду. Онун ба-шыны әйиб синәсинә даяды вә де-ди:

— Яхшы, мәним әзиз гызым, мә-ним назлы гызым! Яза гәдәр өй-рәнәрәм, язда мән дә амбардар оларам.

Гыз чох севинди, пәнчәси үзәри-нә галхыб анасынын о үзүндән, бу үзүндән бәрк-бәрк өлдү. Бир даһа онлар бу барәдә данышма-дылар.

☆

Бу сөһбәтдән чох кечмәди. Бир күн енә дә дәһлиздә сәс-күй гоп-ду. Амма бу сәс-күй әвәлликләрә бәнзәмәди. Бу дәфә Түкәзбан хала яман әл-ағға дүшмүшдү. Амбарда йохлама башландығындан онун бо-газы гурумүшдү, дил-додагы әсир, чанына нәлвәлә дүшүрдү. Көрүнүр әринин хянати бөйүк олдуғундан, һәвәслә сечиб алдыгы әнтигә мал-лар да мүсәдирә эдилди. Бу мәнзәрәнин тамашачысы олан Сә-майә анасынын үстүнә йүйүрүб онун бойнуна сарылды. Чохдан бә-ри көрмүрмүш кими үзүнү үзүнә сөйкәйиб дәриндән нәфәс алды. «Нә яхшы ки, сән белә амбардар дейилсән!»—дейиб явашчадан пы-чылдады.

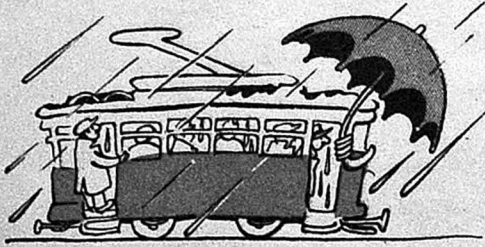
Ш. МӘММӘДОВА

Кирпи гардаш!

ЭЗИЗ КИРПИ

Яғышлы күнләрдин бириндә дамымыздин дамчы дамырды. Бош гаплары эвин һәр тәрә-

финә дүзә-дүзә сәһәр ачылды. Тездән дуруй район мәнзил шө'бәсинә йол алдым. Ики нөмрәли маршрут үзрә 156 нөмрәли трамвая кирәндә... Бойнума бир дамчы дүшдү. Дик атылыб юхары бахдым. Бәли, трамвайын да дамындан дамчы дамырды. Кондуктордан сорудум:

- Бу нәдир?
- Кондуктор деди:
- Нә олачаг? Куя билмирсән? Дамчы дамыр. Эвдән чыханда чәтир, я да резин плаш көтүрәйдик...
- Бәс буну нә үчүн тә'мир эләмәйбләр?
- Кондуктор бу дәфә дилучу чаваб верди.
- Алты шаһы пул верибсән, үч дәгигәнин гонагысан, чәнчәл нә үчүн салырсан.
- Эзиз кирпи! Өз эвимиздә даман дамчыя өйрәнмишик. Амма трамвайын дамындан дамчы дамырды мән биринчи дәфәдир көрүрәм. Әкәр трамвай-троллейбус паркынын ишчиләри буна адәт эләйбләрсә, даһа бизим тәгсиримиз нәдир?

М. ӘЛӘКБӘР ГЫЗЫ.

КИРПИ КӨМӘК ЭЛӘДИ

«Үзүрлү сәбәбә көрә» сәрләвһәли фел'етонда (1956-чы ил, № 9) Кировабад шәһәр тичарәтинин ишиндә олан чидди нөгсанлардан язылмышды.

Азәрбайчан КП Кировабад шәһәр комитәсинин катиби Тарусов йолдаш редакциямыза хәбәр верир ки, фел'етонда көстәрилән фактлар доғру олдуғуна көрә Кировабад тичарәтинин директору С. һачыев вәзифәсиндән көтүрүлмүш, дөвләт тичарәтинин мүфәттиши У. Агаева төһмәт вә шәһәрдин Сталин району халг һакими Ф. Мәммәдова шиддәтли төһмәт верилмишдир.

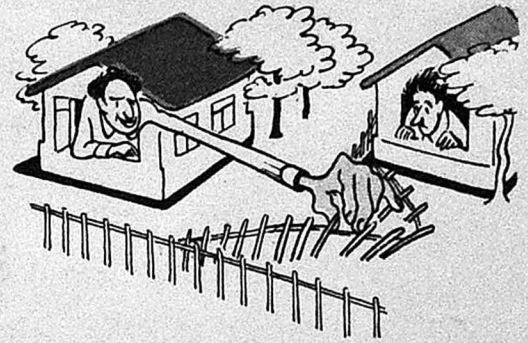
Губадлы районундакы Әлигулушағы кәнд мәктәбинин мүәллим Бахыш Пашаевин педагожи гайдалары позмасы һаггында алдығымыз мәктүб район халг маариф шө'бәси тәрәфиндән йохланылмышдыр. Мәктүбдә язылан фактлар доғру олдуғу үчүн Бахыш Пашаева төһмәт верилмишдир.

Гарякин районундакы Кәримбәйли кәнд мәктәбинин директору Нәсир Мәммәдовун мүәллимә ярашмаян һәрәкәтләри һаггындакы мәктүб йохлама заманы доғру чыхмышдыр.

Гарякин РИК сәдринин мүавини Тағыев йолдаш бизә языр ки, Нәсир Мәммәдова ахырынчы хәбәрдарлыгла шиддәтли төһмәт верилмишдир.

МҮФӘТТИШ ВӘ ӘЛИ ӘЙРИ

Мүфәттиш деди:—Бәли,
Дүканыны йохладым.
Әлин әйримеш яман,
Дүзәллиб акт бағладым.
Сатычы күлүмсәйиб
Достуну яхшы дуйду.
Сонра янашыб онун
Чибинә нәсә гойду.
Деди:—Дүня көрмүшүк,
Ушаг ки, дейилик биз.
Чибинә кирәрдими
Әлим олмасайды дүзә?
Сабир НАҒЫЕВ

Рәссам З. КӨРИМБӘЙЛИ

—Зөһмәт дәрсини һәмишә чәд-вәлә салырыг, анчаг дәрс дейән мүәллимишимиз олмур.

—Элә исә, зөһмәт чәк, нәғмә дәрси илә әвәз элә, гуртарсын, кетсин!..

МӨҺТӘРӘМ КИРПИ!

Сәнә мурашият этмәк истәйирәм. Анчаг бир хаһишим вар, мәнә «кет сабаһ кәл» демә! Чүнки, Гусарда «кет, сабаһ кәл» эшитмәкдән доймушам.

Кечән ил әһл-әялымы йығыб Худата гонаг апардым. Илк дәфә иди аиләмлә орая кедир-

дим. Худатда бир мүддәт галандан сонра аиләми енә өз эвимә—Гусар шәһәринә гайтардым. Ону да демәлийәм ки, мән аиләмлә 1938-чи илдән бу шәһәрдә яшайрам, эвим вә һайәтәни саһәм вар. Бу барәдә Гусар шәһәр торпағлары гейдәалма идарәсиндәки 191 нөмрәли ичазә-намәдә дә гейд олунмушдур. Бәли, доғма эвимизә гайыдыб нә көрдүк... Өмрүндә шәрә дүшмәйәсэн Кирпи гардаш! Көрдүк ки, гоншумуз вә һөрмәтли мүәллимишимиз Мустафа Хәлил оглу Мустафаев хәлвәтә салыб бизим һайәтәни саһәмизә йийә дуруб. Онунла гәвәлләр чох сақит данышдыг; амма Мустафа әмәлиндән дөнмәди ки, дөнмәди. Иш бөйүдү, 1955-чи ил ноябрын 9-да Гусар шәһәр ичрай-йә комитәсинин вә район мәнзил тәсәррүфаты идарәсинин бирләшмиш комиссиясы бизим ишимизә бахыб гәрар чыхарды ки, һайәтәни саһәм өзүмә гайтарылсын. О вахтдан чох кечди, амма Мустафа киши енә дә торпаг саһәмдән эл чәкмәйиб. Һәр яна шикайәт этмишәм, амма Гусарда бир адам тапылмыр ки, Мустафа кишидән һаггымы алмагда мәнә көмәк этсин.

Мүрсәл МУРАДОВ.

КИРПИ КӨМӘК ЭЛӘДИ

В. И. Ленин адына Азәрбайчан Дөвләт Педагожи Институту бәдән тәрбийәси факултәсинин деканы Н. Искәндәрвун пис һәрәкәтләри һаггында алдығымыз мәктүб институт директорлуғу тәрәфиндән йохланылмышдыр. Фактлар доғру олдуғуна көрә Н. Искәндәрвон вәзифәсиндән көтүрүлмүш, факултәдә сияси-тәрбийә ишләрини яхшылашдырмаг вә дәрс кейфийәтини йүксәлтмәк үчүн бир сыра тәдбирләр көрүлмүшдүр.

Пушкин районундан алдығымыз бир мәктүбдә Хырмандалы кәнд Нәким мәнәтәгәсинин мүдир Чананкир Рәхимовун хәстәләрә мэдәни хидмәт этмәмәси һаггында язылмышды. Мәктүб РИК тәрәфиндән йохланылмыш вә фактлар доғру олдуғуна көрә Ч. Рәхимова төһмәт верилмишдир.

Нефтчала районундакы Молотов адына колхозда даими көрпә эвинин олмамасы һаггында алдығымыз мәктүб ериндә йохланылмыш вә доғру олдуғу мүәйянләшдирилмишдир.

РИК сәдри Аббасов йолдаш редакциямыза хәбәр верир ки, Молотов адына колхозда көрпә эви тәшкил олунмуш вә башга колхозлардакы көрпә эвләринин, ушаг бағчаларынын ишини даһа да яхшылашдырмаг үчүн тәдбирләр көрүлмүшдүр.

1924 Редактор — Гулам Мәммәдли

Редакция һей'әти: М. Абдуллаев, И. Ахундов, С. Гәдирзадә, К. Казымзадә, С. Маликов, И. Нәчәфгулу, М. Раһим, С. Рәһман, С. Рүстәм.

«Коммунист» гәзетинин нәшри. Редакциянын адреси: Баһы, Коммунист күчәси, 11/13. 4-чү гапы, 2-чи мөртәбә. Тел. 2-67-17. Абуна гиймәти: айлығы 3 манат.

M.F. Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitابخanası

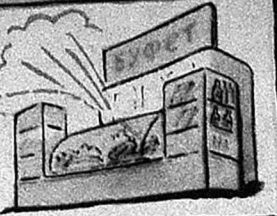
ФГ 00950 Сифарин № 587. Тиражы 40.000. Кәһиз форматты 70x105%. Чанә-измәланмыш 25/х-56.

Азәрбайжан ССР Мәтәшият Нәшриятинин 26 комиссар адына мәтбәәси. Баһы, Әли Байрамов күчәси, № 3.

ЭМАНЛАР ТАПАНА МУШТУЛУГ!

МӨНТЭРЭМ МУШТЭРИЛЭРИМИЗ!

«МЕТРО» ресторанынын буфетчиси Рахманинин сизи алдатмасындан шикайят этмишдиниз.

Иохладыг, дүз чыхды. тэдбир дэ көрдүк. Ону буфетчиликдэн көтүрүб... Хөрөкпайлаан вазифасына кечирдик. АНЫГ ОЛУНУ БУРАДА ДА СИЗИ АЛДАТСА, БИЗЭ ХЭБЭР ВЕРИН!

Бакы кафе-ресторан трестинин мүдир мұавини Варманов

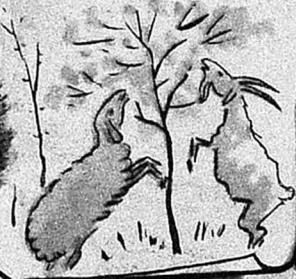
БИЛДИРИШ

Гызылбурунда гоюну, кечиси вэ данасы олан вэтэндашлар! Гасөбөдөки тээ паркда ЭКИЛЭН АГАЧЛАРЫ кейванлара едиртмөк

ГАДАҒАН ДЕЙИЛ!

Силос еми эһтиятэ көрмөк истэйэнлэр ЧАВАН АГАЧЛАРЫН ГОЛ-БУДАҒЫНДАН ИСТИФАДЭ ЭДЭ БИЛЭРЛЭР. Кейванларын гэдрийи билин! Агачлары кэлэн ил енидэн дэ экерик. Сийээн район ичрайыа комитэси.

Ай чамаат Агчабөдиде магаза мүдирини Мөмөд Мүслүм оглу Мөмөдов бир тикө чөрөк олуб итиб. Мөмөдов, арвады өз үч ушагы ола-ола, йолда дарыхмасын дейө, өзү илө көзөл-кейчөк бир гыз да апармышдыр. О, магазадан 138,000 манат чибхөрчлийи вө чохлу гийметли мал да көтүрмүшдүр һәр кәс ону тапса яхшы муштулуғу вар!

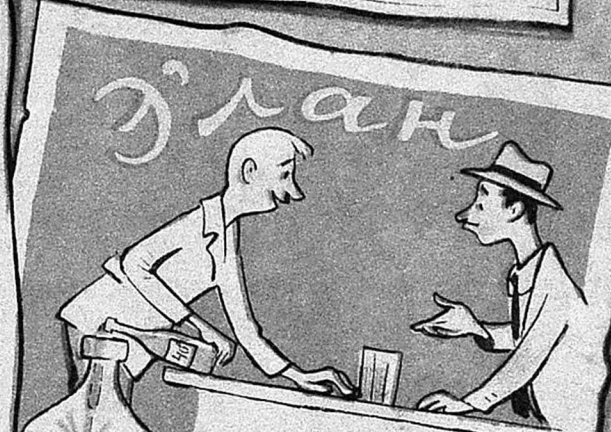

ДИГГӨТ, ДИГГӨТ...

ТАВУСА КЭЛЭН ВЭТЭНДАШЛАР

Көһнө меһманханамыз дардыр, тэээсини тикмөйө дө мачал тапмырыг. Кечэ күчөдө ятмамаг үчүн бир нечө ай габагчадан ер сифариш эдин.

Тавус район коммунал тәссәрруфаты шө'бәси

СӘРХОШЛУҒЛА МҮБАРИЗЭ

Ашханамыз кәләнләр чоһ ичиб сәрхош олмасынлар дейө йүз грам араг әвәзинә етмиш беш грам веририк. Гәнаәт эләдийимиз ийрми беш грамлар һагғында муштариләрә һесабат не-риямир.

«Гафгаз» ашхаанынын буфет мүдирини Вазкен Коچارов

ӘРХАЙЫН ОЛУН!

Мәндән материал верән, вәзифә хәтәларымдан шүһәләнән вәтэндашлара

БИЛДИРИРЭМ КИ, һаһаг зәһмәт чәкмәйин!.. Сиз язачагыныз, кәләчәкләр... Йохлаячарлар, иш говлуғлары шишөчәк АММА, языланлар өз ериндә, мән дө ӨЗ ЕРИМДӘ...

Ағдам район сәһийә шө'бәсинин мүдирини ИМАНОВ

АТА ВЭ АНАЛАРА!

Ушағларынызын аяғы тэээ алдығыныз чорабларымызын богазындан кечмәсәйки ЧОРАБЫ КӘСИБ БИРИНӘ ЧАЛАЙЫН! БУНУН СИЗЭ ДЭ ХЕЙРИ ВАР, БИЗЭ ДЭ.

Сизин чаныныз гуртарар, бизим дө брак чорабларымыз пула кедәр.

АЗТРИКОТАЖКОМБИНАТ

ХӘБӘРДАРЛЫҒ! КЭЛЭН ДӘФӘ БУРАДА СИЗЭ,

